

"Adem-i rü'yet, adem-i vücuda delalet etmez. Görünmemek, olmamağa hüccet olamaz." Örnekle izah eder misiniz?

Ruhu görmüyoruz, ama varlığına iman ediyoruz. Akli görmüyoruz, ama eserleri ile onun var olduğunu kabul ediyoruz. Atomu çıplak gözle görmüyoruz, ama varlığından şüphe etmiyoruz.

Hayatımızda Çin, Meksika gibi yerleri gözümüzle hiç görmedik, ama bu ülkelerin varlığı konusunda asla bir şüphe içinde değiliz.

Demek bir şeyin varlığını kabul etmek sadece gözle görmekle sınırlı değildir. Bir şeyi gözle görmek, o şeyin varlığını ispat eden delillerden sadece bir tanesidir, gözle görmenin dışında kalan sayısız deliller vardır.

Birisinin çıkıp "*Gözümle görmediğim bir şeyi kabul etmem.*" demesi ahmakça ve çocukça bir yaklaşımdır. Şayet gözle görmek tek yol olsa idi, kainatta sayısız şeyleri inkar edip kabul etmememiz gerekirdi. **Çünkü göremediklerimiz gördüklerimizden daha fazla.**